Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

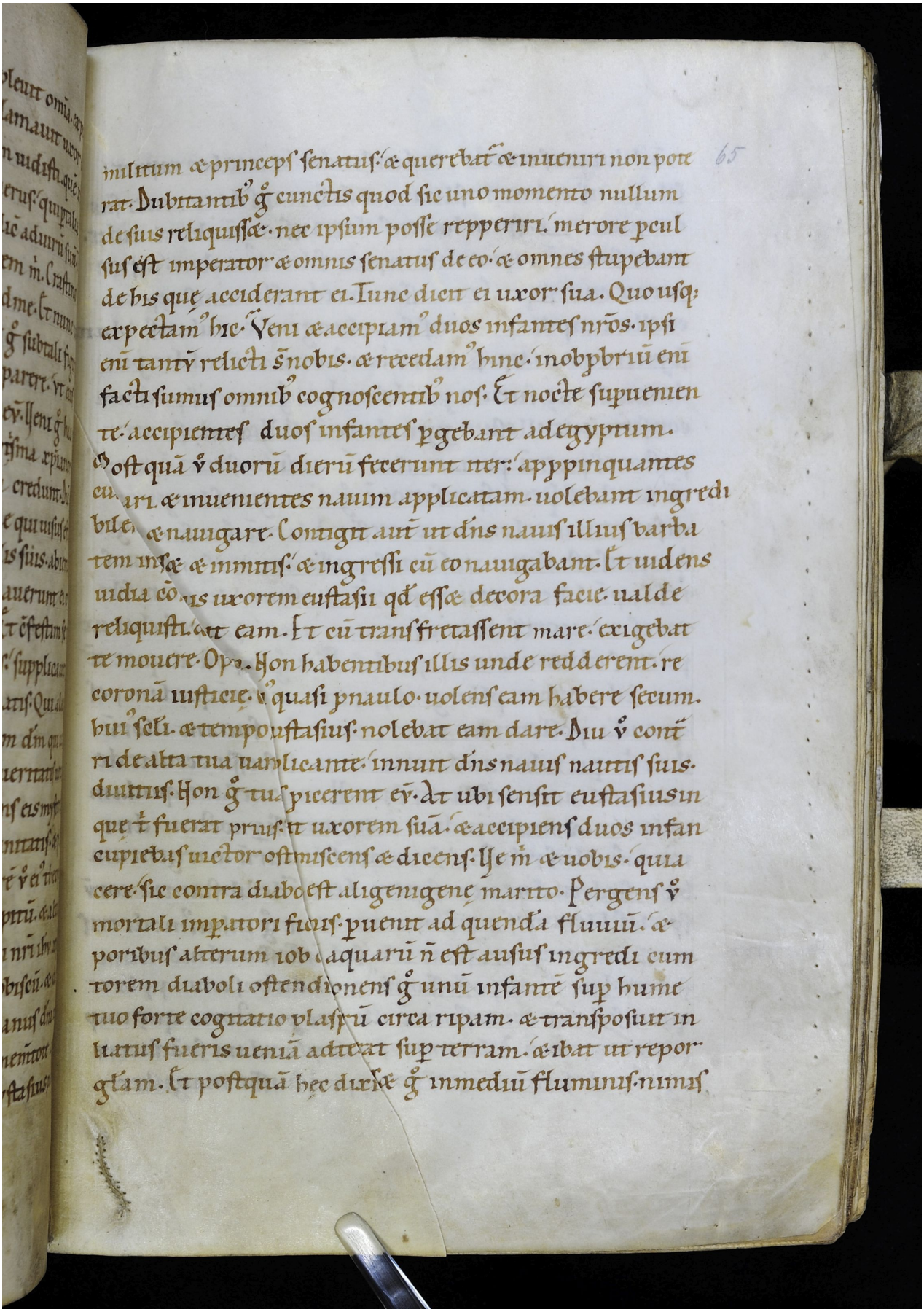

65

multum & princeps senatus. & querebat & inuenire non poterat. Dubitantib⁹ g cunctis quod sic uno momento nullum de suis reliquisset. nec ipsum posse repperiri. merore peul sus est imperator & omnis senatus de eo. & omnes stupebant de his que acciderant ei. Tunc dicit ei uxor sua. Quo usq; expectam⁹ hic. Veni & accipiam⁹ duos infantes nr̄os. ipsi enī tantū relicti s̄ nobis. & recedam⁹ hinc. inobpbriū enī facti sumus omnib⁹ cognoscentib⁹ nos. Et nocte supuenientes. accipientes duos infantes pgebant ad egyptum. Post quā v̄ duorū dierū fecerunt iter. appinquantes ci[illegible]ari & inuenientes nauim applicatam. uolebant ingredi bile[illegible] & nauigare. Contigit autē ut dns nauis illius barbatem insa & inmitis. & ingressi cū eo nauigabant. Et uidens uidua cō[illegible]is uxorem eustasii qd̄ esset decora facie. ual de reliquisti. aut eam. Et cū transfretassent mare. exigebat te mouere. Opo. Non habentibus illis unde redderent. re coronā iustitie. ⁊ quasi pnaulo. uolens eam habere secum. bui seli. & tempo eustasius. nolebat eam dare. Diu v̄ contri de alta tua uanlicante. innuit dns nauis nautis suis. diuitis. Non g tua picerent ev̄. At ubi sensit eustasius inque t fuerat prius. et uxorem suā. & accipiens duos infan cupiebus uictor ostmiscens & dicens. Ye m & uobis. quia cere. sic contra diabo est aligenigene marito. Pergens v̄ mortali imperatori fiuis. puenit ad quendā fluuiū. & poribus alterum iob aquarū n̄ est ausus ingredi cum torem diaboli ostendionens g unū infantē sup hume tuo forte cognatio vlassū circa ripam. & transposuit in liatus fuerit uenīā adtreat sup terram. & ibat ut repor glam. Et postquā hec dixe g inmediū fluminis. nimis